

● Dísztlet-ügy

Az elnök magánakciója

Janik László színész, a Szünet Színház Egyesület ellenőrző bizottságának tagja több társával együtt Bicskey Lukács magánakciójának nevezte a pénteki dísztletviteli kísérletet. Két hete azért alapítottak új egyesületet – amelynek bejegyzése most van folyamatban –, mert nem tudnak együtt dolgozni Bicskeyvel.

Mint szombaton megtörtént, a pénteki kamaraszínházi bemutató előtt Bicskey el akarta szállítani a Kapj el! című musical dísztletét. A produkciót az általa vezetett egyesület mutatta be tavaly nyáron, s színház vezetőivel a bemutatóig nem született megegyezés az egyesületnek fizetendő díjakról. Bicskey szerint túl keveset ajánlott a dísztletért és a jelmezéért a Szegedi Nemzeti Színház. Szemán Béla színházi ügyvezető (és egyesületi társelnök, a Kapj el! főszereplője) szerint Bicskey túl sokat kért.

Janik László – akinek ugyanúgy nem hosszabbították meg a szerződését a Szegedi Nemzeti Színházban, mint Bicskeynek – tegnap azt mondta, hogy a legutóbbi közgyűlés arra kötelezte az elnököt, Bicskeyt, hogy a Kapj el! ügyében csakis Szemán Bélával együtt tárgyalhat a

színházvezetőkkel. Ezt figyelmen kívül hagyta és egyedül tárgyalta. Magánakciója volt a pénteki dísztletszállítási kísérlet is, amit több egyesületi tag elítél. Mivel az egyesület „nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket”, Janik, Szemán és a színház több tagja újat alapított Nyári Színház Egyesület néven, amelynek hivatalos bejegyzése most van folyamatban. A cél változatlan: játéklehetőséget biztosítani a színészeknek a nyári szünet idején is.

Janik hozzátette: mint a régi egyesület ellenőrző bizottságának tagja, méltányosnak találja a színház ajánlatát. A Kapj el! dísztletéért és jelmezeiért a színház 300 ezer forintot ajánlott, plusz elengedte volna az egyesület 88 ezer forintnyi adósságát és annak kamatait, valamint nem számolt volna fel dísztlet-jelmez tárolási költségeket; mindez együtt kitette volna a bekerülési költséget. Tehát ha Bicskey elfogadta volna az ajánlatot, eleget tesz az egyesületi közgyűlés határozatának. Am Bicskey produceri díjat kért, egymillió forintot. Ez azért is képtelenség, mert a mostani bemutatóra Angyal Mária újrarendezte a musicalt, megváltoztak a táncok, átalakították a dísztletet. Vagyis ez a produkció – már nem ugyanaz.

S. E.

● Írásbeli érettségi magyarból

A tragédia volt az örömük

Küzdöttek és bíztak. (Fotó: Nagy László)

Amikor Kaposi József tegnap nyolc óra után néhány perccel bement a Magyar Rádióban az írásbeli érettségi tételeket magyar nyelvről és irodalomból, a „Kérdések és válaszok Madách Imre Az ember tragédiája című drámái költeményében” néven futó tételeknél örömjongásba tört ki a JATE Ságvári Andre Gyakorló Gimnázium IV. C osztálya.

A rendőrök és a tűzszerekek éppen akkor távoztak a gimnázium épületéből, amikor odaértem. A lépcsőfeljárónál őrt álló Kánitz József igazgató felvilágosított: aggodalomra semmi ok, a hatóság emberei csupán rutinellenőrzést tartottak az intézményben. Háromnegyed nyolckor már minden diák a

számára kijelölt tanteremben ült. A cések a második emeleten, három csoportban várták a hírt. Még mielőtt megszólalt volna a rádió, rövid közvélemény-kutatást végeztem a 218-as teremben „ki mit vár, ki mit szeretne, mi várható” témakörben. Röpködtek a nevek: Berzsenyi, Zrínyi, Kosztolányi, Madách, Csáth, József Attila... Ekkor lépett be a terembe az osztály magyartanára, Fekete Zoltáné, aki elmondta: ha lehetne előre tervezni, hogy ki vagy mi lesz a téma, akkor csak abból készülnének, de nem lehet. Az egész kiszámíthatatlan. Mindeközben a fiatal felügyelő tanár, Öveges Enikő olyan praktikus dolgokra hívta fel a diákok figyelmét, minthogy ki mikor kap pótlapot, mi lehet a padon, mennyi idő elteltével lehet először kimenni vécére,

meg ilyesmi. Nyolc óra előtt két-három perccel Nagy Sándor történelem-filozófia szakos tanár is beköszönt, mi több, feszültséget oldandó, mondott is valami személyes dolgot, amin a gimnazisták jól derültek.

Kaposi József ezután hirdette ki a rádióban az érettségi tételeket: 1. A hazai táj, a szülőföld, az otthon megjelenítése a magyar költészetben néhány mű alapján, 2. Kérdések és válaszok Madách Imre Az ember tragédiája című drámái költeményében vagy Illyés Gyula: Bartók című versének értelmezése. Az ember tragédiájánál örömjongásba törték ki a gimnazisták. Mindegyik nagyon jó téma, mondták, Madách főleg azért, mert – mivel tanáruknak imádja – sokat és részletesen foglalkoztak drámái költeményével. Fekete Zol-

tánna a bejelentés után még egyszer bejött, mit bejött, belibbent a terembe, és közölte tanítványával, hogy álomkép és rendkívül intelligens tételsort kaptak. Arra a kérdésre, hogy ő melyiket választaná, mosolyogva mondta: mindegyikről szívesen írna, de szíve szerint Madáchról értekezne.

Miután felkerültek a táblára a legfontosabb információk – a tételcímek, valamint a dolgozatírás startjának és finisének időpontja –, elkezdődött a munka. A jeges teával, sportszelettel, szendviccsel, Cappyval, Hohes C-vel és Pepsi Max-szal körülbástyázott gimnazisták többsége kihasználta a rendelkezésre álló négy órát. Matematikaival folytatódik az írásbeli érettségi vizsga.

Sz. C. Sz.

Rókusi musical

● Tudósítónktól

Az elmúlt évi sikeres Padlás-előadás után újabb nagyszabású produkcióra készülnek a Rókusvárosi II. sz. Általános Iskolában, ahol Lionel Bart: Oliver című zenés darabjának rövidített változa-

tát mutatják be május 17-én pénteken délután 6 órakor a tornateremben. A felnőtt szerepeket alakítva a gyerekekkel együtt néhány lelkes tanár is fellép majd az előadáson, amelyre mindenkit szeretettel várnak a „kék” iskolában.

A szakértő zsűri Melocco Miklós ötvenhatos szobortervét tartja a legjobbnak. Az önkormányzat kulturális bizottsága szintén a budapesti szobrászművész mellett foglalt állást. A befutó személye a május 16-i képviselő-testületi ülésen válik ismertté. Melocco reménykedik. A hatvanegyes mesterrel a virtuóz kontárokról és szobortervéről beszélgetünk.

● Az első pályázati forduló után, melyet eredménytelennek ítélt a zsűri, egy öttagú városi delegáció felkereste őnt és Szervátiusz Tibort, hogy megtekintse már készen álló ötvenhatos szobormakettjüket. Az a szoborterv ez a szoborterv?

– Nem. A delegáció tagjai megkértek, terveztek egy forradalmi emlékművet Szegedre is. Én az egészet csak úgy tudtam elképzelni, hogy komoly ellenfeleknek számító szobrászok társaságában pályázok. Így hívták meg a második fordulóba Kő Pált, Varga Imrét és a szegedieket, akik igazán komoly ellenfelek. Szerintem a nyilvános pályázatokon boldogboldogtan részt veszek. A szobrászok nem iparosok, de az iparban használt kifejezés, a kontár a művészetben is ismert fogalom, csak ott úgy hívják, dilettáns. A nyilvános pályázatokon a kontár és a dilettáns is indul, mert

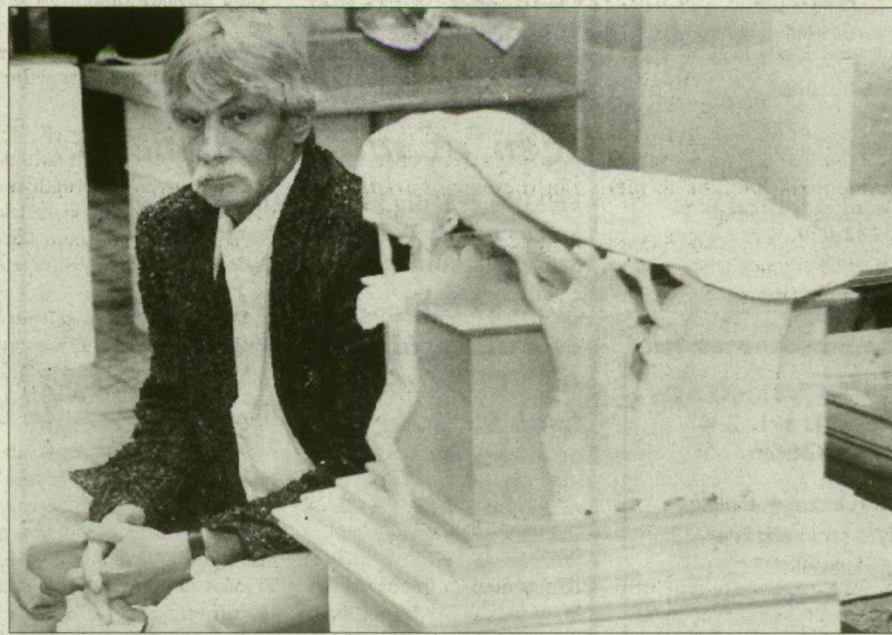
● Beszélgetés Melocco Miklós szobrászművésszel

Amiről ötvenhatban ábrándoztak

bennük sokkal kevesebb a kétely, mint a szakmabeliekben. A saját munkájában gyönyörködő dilettáns leginkább a vágyai miatt vesz részt egy-egy pályázaton, lekezeli a bíráló bizottság. Pedig szó sincs lekezelésről, csak hozzá ez jut el. Amikor közlik vele, hogy rossz a pályaműve, akkor nem ad igazat nekik. Gondoljon bele, hogyan működik a kiállítás méltósága a sportban. Ha kihívom Muhammad Alit, nyakon vág és elterülok. Ő kap húszmilliót, én meg ketőt. Igen ám, de nincs jogom kihívni! Nekem ahhoz nagyon komoly ellenfelet kell legyőznöm, el kell érnem azt a rangot, hogy kihívhassam a bajnokot.

● Hamvas Béla azt írja, hogy a virtuóz kontárokról és a dilettáns szakemberekről dehumanizáltak a XX. századot.

– Igaz van Hamvasnak. A szaktudás és a felfedezés, a másolás és a filozófiai igazság összekeveredése hozza létre rendtelenséget a huszadik században. A képzőművészet például, ami tárgykészítő művészet, tárgyak nélkül kezdett szerepelni. A tárgynélküli tárgykészítő semmit sem állít ki. Mindehhez odaáll egy filo-

Mű és művész a múzeumban. (Fotó: Nagy László)

zofus kinézetű, beszédű ember, és vagy szellemesen megdicséri, vagy szellemesen szeszizdja. A nemlétező tárgy ideológiát kap. A sznobok és a gazdagok a botrányságú semmiért tisztességesen fizetnek. Részben azért igénylik ezt, mert nagy tanácsalanságukban valaki határozottan állít valamit, ami őket megnyugtítja. Fel sem merül, hogy értik-e azt a valamit.

● Térjünk vissza az öt-

venhatos emlékműhöz. A második fordulóban szabad kezet kaptak a meghívott művészek; nem volt formai és helyszíni megkötöttség. Gondolom, ön is végigjárta a Belváros tereit, melyek közül végül a Rerrich Béla tere választotta alkotása helyszínéül. Miért?

– Az első forduló után kiderült: az ötvenhatos emlékmű nem való a Széchenyi térre. A forradalom önálló

teret érdemel, nem társberletet. A Rerrich Béla tere, ami tulajdonképpen nem is tér, inkább nagy udvar, téré alakítja a Kolozsvári testvérek Szent György szobra – ami a gonosz legyőzéséről szól, ugyanarról, mint amiről ötvenhatban mindenki ábrándozott – és a parkosított rész. Kellemes háttér az alkotásnak a klinker téglából épült angol stílusú épület. A zárt helyre díszkapun lehet belépni, s az út itt

szinte olyan, mint a portikusztól az oltárig vezető út. A tér készen áll. Nem kell építeni – amire a hivatalnok úgyis azt mondaná, nincs pénz.

● Szobortervében a sokszorosára nagyított, a szabad lelket szimbolizáló szürreális lepke félelmetesen, ijedően hajlik a figurák fölé. Hogyan magyarázza a jelkép szabadság-félelem kettőséget?

– A lepke sokáig hernyóként, bábként él, s mint kiforrott példány csak szaporodik, és száll egy rövid ideig. Alkotásomban nemcsak a szabadságról, a szabadságharcosokról is szó van, akik nem érték el egymást. A hosszú hernyó- és bábút után születni készülő szabadságba több tízezeren belehaltak, kétszáz ezren elhagyták az országot, generációk mentek tönkre. A felnagyított lepke a rövid ideig élő szabadságharc metaforája. A szabadság a szabadságharcosok ellen való fegyverrel változott, mert ha az emberek nem indulnak harcba a szabadságért, akkor életben maradnak, megöregszenek, s talán nem is disszidálnak. Ötvenhatban tizenegy napig közeledtünk, hitük, hogy közeledünk a sza-

● A DM-irodában, ma:

Várjuk mórhalmi olvasóinkat!

● Munkatársunktól

Április 22-én nyílt meg Mórhalmon lapunk, a Dél-magyarország ügyfélszolgálati irodája, amelyet azért hoztunk létre, hogy folyamatos kapcsolatot tartsunk mórhalmi olvasóinkkal, a város lakóival. Már az eddig eltelt rövid idő is igazolta várakozásainkat, mert a DM-irodát sokan fölkeresték, s reméljük, a jövőben még többen megtalálnak bennünket.

Szeretnénk személyesen is találkozni azokkal az olvasóinkkal, akik tájékoztatást, vagy segítséget kérnek tőlünk. Ezért ma délelőtt 9 és 12 óra között Szailerné Molnár Gabriella irodavezetővel együtt munkatársaink, Kisimre Ferenc és Nyilas Péter várják az érdeklődőket.

A mórhalmi DM-iroda címe: Felszabadulás u. 30. (a Bounty Szórakoztató Központ épületében). Telefonszám: 381-251.

Szeretettel várjuk minden kedves olvasónkat!

Sárkányos siker

● Munkatársunktól

Szép sikerrel szerepeltek a Délvidéki Aero Club pilótái a Dunaújvárosban megrendezett „Alföld Kupa” Vitorlázó Sárkányrepülő Versenyen, ahol Béres Gábor második, Csizmarik Gábor pedig ötödik lett. A helyezések értékét növeli, hogy a verseny EB-előfutam és válogató is volt egyben, s így a szegediek a mostani és a korábbi eredményeikkel a válogatott keret tagjai lettek.

badáshoz. Ma már tudjuk, távolodtunk. A szarkofág melletti figurák lehajtott fejjel erőlködnek, hogy fel emeljék a szárnyakat. Ez a feszületre hasonlít. A figurák attól, hogy szeretnék felemelni a szabadság pillangóját, már eleve áldozatok lesznek.

● Erősti szobortervének mondanivalóját Illyés Gyula Egy mondat a zsarnokságról című verse is. A problémám csak az, hogy a szöveg a lepke hátán kap helyet. Hogyan lehet majd elolvasni?

– A szöveget, mivel a lepke hátrafelé lejt, öt-hat méterről lehet majd valamennyire olvasni. De azt is el tudom képzelni, hogy használják a szobrot, felkapaszkodnak, felmásznak rá, vagy lesz ott egy emelvény, ahonnan elolvashatják a verset. Azt a gyönyörű költeményt, ami egyetlenként maradt meg ötvenhatból. Tudom, a metaforát nem mindig értik. De nem tudom, mi a közhely? A lyukas zászlót értik. Na, de miért? Mert már egyszer elmagyarázták. Alkotásomban sem bonyolultabb, mint a lyukas zászló, sőt, az tovább mondja a történetet. Megmondom őszintén: mindig sajnálom sok kézbe adni az új gondolatot, mert az életveszélyben van az értetlenkedők kezén. Na, de ez kikerülhetetlen, mert nálunk demokrácia van. Én reménykedem.

Szabó C. Szilárd